

ВЕЛИКА СРБИЈА

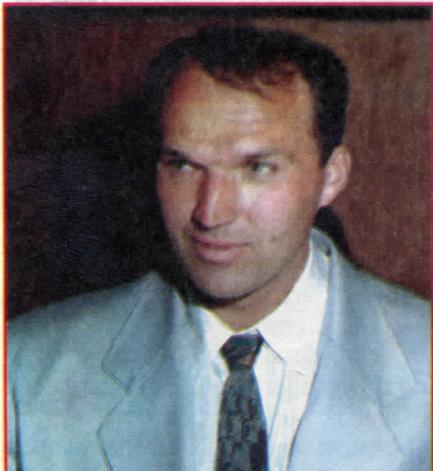

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЛАЗАРЕВАЦ, ЈУН 2001.
ГОДИНА XII БРОЈ 1620

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ И ОДГОВОРНИХ

НА БИРАЧКИМ МЕСТИМА БРОЈ 44 СОКОЛОВА, БРОЈ 59 СТУБИЦА,
И БРОЈ 61 ЦВЕТОВАЦ – СУМЕЋ, ОПШТИНА ЛАЗАРЕВАЦ, 1. ЈУЛА ГЛАСАЈТЕ
ЗА ОДБОРНИЧКЕ КАНДИДАТЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ БРАНИСЛАВА
СТЕВАНОВИЋА, МИОДРАГА ФИЛИПОВИЋА И ВЛАСТИМИРА РАДОЈИЧИЋА

Бранислав Стевановић:
кандидат Српске радикалне
странке, бирачко место
бр. 44 Соколова

Свака власт, без обзира на наслеђене проблеме из претходног периода (у свим друштвеним структурама живота), мора да буде свесна своје одговорности, како друштвено-политичке, тако и моралне, оне најљудскије. Има ли, уопште смисла говорити о томе, колико је досовска власт (на свим нивоима нашег друштва) свесна преузете одговорности, јасно је, данас свим људима, који су желили промене. Девет месеци је прошло од како су досовци засели у функционерске фотеле. Реално посматрано, рекло би се, ни мало, ни много, али сасвимово.

За девет месеци досовске власти, нама су се само још више нагомилали и створили нови проблеми. Наравно, по објашњењима (анти)српске власти, а коју чине, искључиво људи ДОС-а, и то на свим нивоима, за све наше проблеме, криви су они „прошли”.

Да су наслеђени проблеми тешко решиви, нико и не покушава да оспори. То је за услове у којима смо годинама живели, а важно је и неопходно нагласити, захваљујући америчкој „демократској палици мира”, донекле било и нормално. Међутим, то не даје за право данашњој (анти)српској

Миодраг Филиповић:
кандидат Српске радикалне
странке, бирачко место
бр. 59 Стубица

Властимир Радојчић:
кандидат Српске радикалне
странке, бирачко место
бр. 61 Цветовац – Сумећ

власти да се правда за своје државничке неуспехе, као ни за ноторну чињеницу да је живот српског народа још тежи и јаднији, а све је више гладних. Оправдане за неспособну, нестручну, корумпирани и лоповску, криминалним аферама подложну досовску власт не постоји, јер људи који се озбиљно баве политиком, па, у предизборној кампањи народу понуде добар и успешан програм улагања, али и страног инвестирања, труде се бар нешто да испуне. У српском случају, било је доволно понудити само нормалан живот, који је испред беловетских досовских мангупа, гарантова

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

вао Војислав Коштуница, а српски народ наивно поверио је досовском списку лепих жеља и изабрао још горе од претходних, јер ДОС ЈЕ НАГОРИ! Наравно да то не подразумева и не значи да је установљен принцип „демократски“ наметнутог аутоматизма, јер, народ то не мора и не треба да трги!

Лепа досовска обећања су била шарена лажа, од америчких долара још увек нема ни трага ни гласа, али нам се зато ови нови (анти)српски министри возе у бесним и блиндираним аутомобилима, и чува их по десетак разбарушених бандитоса, који се плаћају из држав-

Од оне опаске, „од када је дошао ДОС, ја идем бос“, преко ДОС = ХАОС, до најновијих: порпаДОСмо и ДОС ЈЕ НАГОРИ нахранили смо повређену сјету, али од духовитости се не живи

српска, а зашто њиховим речником не рећи, „демократска“ агони-

ја се наставља, у различитим правцима и смеровима, безочније него у време Политбира.

Људи из нових централних комитета, уче нас како су Бах и Бетован, „ми звук за наше уши“ и уз такву музику, мисле досовци, лакше ће и брже сељак-попривредник радити на њиви, а и деца нам се уз Штрауса музички образују. Можда, то некоме и прија, али зна се како се и где се слуша таква врста музике. Не може се у једној попривредној земљи, а што Србија свакако јесте, преко ноћи, народу одузети „двојка“ Ере Ојданића, или благозвуци родног краја, фруле Боре Дугића. У крајњем случају, све да је овај српски народ и склон шунду, чemu се оштро противи (анти)српски министар културе, који је узгред буди речено, и припадник једне верске секте, како је могуће заборавити, или попљувати „Видовдан“ и његовог композитора Милутина Поповића Захара, који је успут, само да се зна, савет-

нё касе, што ће рећи, опет преко леђа народа. „Осамнаесторица“ досовских „величанствених“ лидера праве, што нехотично, али чешће намерно и тенденциозно, још већу збрку, како с

Ако се по јутру дан познаје, онда смо га сви могли препознати, а зашто превару нисмо на време препознали, крива је наша лаковерност

правним системом земље, а још и више са економијом и разноразним пакетима закона, које је (ант)српски министар финансија, познатији под надимком „Божа дери-кожа“, донео из Француске, па народ Србије још једном сатерао у ћошак немоћних и преварених народа.

Српски народ није глуп, али је из простодушности и

жеље за нормалним животом поверио белосветским преварантима и Ђинђићевим пиштолјеросима, и зато се нашао се у „демократском“ мраку.

Што се мрака тиче, кренуло је још 5. октобра, у виду рестрикције струје, што је, у ствари, било само упозорење. Онда нам се десило да у среде зиме седимо и по десетнаест сати без струје, а што се ни у најжешћем и најагресивнијем периоду НАТО бомбардовања, није дешавало. После таквих мрачних зимских дана, а наравно, и после најљубијег поскупљења струје, наше домове обасјала је електрика. Због прошлогодишње суше почетком, а и средином пролећа били смо опет без електричне енергије, онда су најавили поскупљење, и гле чуда, нагло смо „засветлели“.

Период једноумља у нашу земљу се вратио и то на велика врата, а Бога ми, и преко свих медија. Индокрити-нирају нас путем свих „слободних“ медија са којих се, од

5. октобра, не скидају пучисти, досовски лидери и отпорници. Сви они нас убеђују како нам је много боље, и како се лакше и слободније дише. Досовизија нас непрестано кљука лажима и наравно, опет „списком лепих“ жеља, али овог пута, гладан ситом не верује! Колективна

српска, а зашто њиховим речником не рећи, „демократска“ агонија се наставља, у различитим правцима и смеровима, безочније него у време Политбира.

Људи из нових централних комитета, уче нас како су Бах и Бетован, „ми звук за наше уши“ и уз такву музику, мисле досовци, лакше ће и брже сељак-попривредник радити на њиви, а и деца нам се уз Штрауса музички образују. Можда, то некоме и прија, али зна се како се и где се слуша таква врста музике. Не може се у једној попривредној земљи, а што Србија свакако јесте, преко ноћи, народу одузети „двојка“ Ере Ојданића, или благозвуци родног краја, фруле Боре Дугића. У крајњем случају, све да је овај српски народ и склон шунду, чemu се оштро противи (анти)српски министар културе, који је узгред буди речено, и припадник једне верске секте, како је могуће заборавити, или попљувати „Видовдан“ и његовог композитора Милутина Поповића Захара, који је успут, само да се зна, савет-

ник републичког министра унутрашњих послова. Ако је Захар, зарад нових „демократских“ политичких и ниских интереса морао да се одрекне свесрпског националног духа, немогуће је то очекивати и од осталог самосвесног српског народа! Толико о досовској култури.

Проблема има на свим нивоима, чак и на нивоу засеока и месних заједница, онда је ваљда и са свим разумљиво зашто се на појединим бирачким местима

Министар Александар Влаховић: овако изгледа кад у досовском заносу лети, али ко високо лети ниско пада

ма, на локалном нивоу избирају понављају. Такав је случај и са Лазаревцем, једном од већих београдских општина, у којој се понављају избори, чак на три бирачка места.

Лазаревац има око 60.000 становника, који свој радни век, углавном везују за Колубару-коп, у којој су, прошле године рудари овог краја, потпуном обуставом рада, допринели петооктобарским променама. Већина њих, данас се горко каје, јер су умногоме допринели дојаску антисрпске власти, која је на предизборна обећања, врло брзо, заборавила!

Лазаревачку општину чини и већи део сеоског становништва, који је посебно погођен доношењем ових досовских, антисрпских закона. Популарни привредник је дефинитивно препуштен самом себи, па шта му Бог да, јер досовски функционери не дају ни оно што су законом обавезни.

Дакле, на општинском нивоу Лазаревца, прави је хаос, и тешко да ће се без комплетне смене локалне досовске власти било шта променити. Међутим, и ово понавља-

ње локалних избора на бирачким местима број 44. Соколова, затим бирачко место број 59 Стубица и бирачко место број 61 Цветовац-Сумећ, може донети неке позитивне промене Лазаревчанима. Ако ништа друго, у случају да на овим поновљеним изборима победе кандидати српске радикалне странке Бранислав Стевановић-Боске (бирачко место број 44.), Миодраг Филиповић (бирачко место број 59.), и Владислав Радојичић-Влада (бирачко место број 61), извесно је да ће досовски функционери морати више да воде рачуна о части и поштењу.

Одборнички кандидати српске радикалне странке инсистирају на поштовању законских оквира у раду органа локалне самоуправе. Покушаје својим домаћинским односом према свом граду да инсистирају на побољшању постојеће, али и изградњи нове инфраструктуре Лазаревца, као и на темељном и одговорном решавању свих постојећих проблема карактеристичних за лазаревачку општину.

Штрајк здравствених радника испред зграде Владе Србије, који не треба посебно објашњавати: „Јесте ли ви здрави”!?

На власт су дошли уз осмех, незаконито и пучистички, зато се данас понашају антисрпски и послушнички према захтевима Запада

Један од највећих проблема на бирачком месту број 61 (Цветовац) јесте водоснабдевање, које је нарочито из-

Од досовских обећања за бољи живот, понуђен нам је ДОСовски порез, што и јесте промена али по цепу народа

ражено у летњим месецима. Уколико бирачи овог бирачког места свој глас и поверење дају кандидату Српске радикалне странке, Властимиру Радојичићу, даће себи могућност да, захваљујући одговорности и поштењу Радојичића, водоснабдевање буде побољшано и у већој мери регулисанио онако како је то предвиђено локалним законима. Оно што је још важно и проблематично, а за шта ће се одборник Српске радикалне странке посебно залагати у Скупштини општине Лазаревац, јесте и побољшање приградског превоза, што представља посебан проблем деци предшколског узраста, а о чему локални досовски функционери, не воде рачуна.

Решавање проблема еколошке природе представља посебну ставку у животу Лазаревчана. Тада проблем, готово је драматично изражен у целом Лазаревцу, а посебно на бирачком месту број 44 Соколова. Уколико, захваљујући вашим гласовима, а за које ће бити пресудни част и поштење, као и домаћински однос према свом граду, победи одборнички кандидат Српске радикалне странке, Бранислав Стевановић, многи еколошки проблеми биће санирани, или у најмању руку, макар стављени под контролу. Свакодневна контрола аерозагађења биће неопходна, као и примена савремених достигнућа заштите од претераног исушивања флоре и фауне.

Проблем асфалтних путева, углавном заузима првично место у свим српским општинама, слична је ситуација и на територији Лазаревца. Стари и често дотрајали путеви, о којима деценијама ниједна локална власт није водила рачуна, а нарочито не ова досовска, представљају праву болну тачку за грађане бирачког места број 59 Стубице. Ситуација је још додатно погоршана због велике фреквенције тешких теретних возила.

Зато ће се одборнички кандидат Српске радикалне странке Миодраг Филиповић, ако захваљујући вашем по-

верењу и гласању, постане одборник у Скупштини општине Лазаревац, посебно залагати за санирање, како путне инфраструктуре, тако и на побољшању уличне расвете. У складу са својим домаћинским односом, први од горућих проблема, за чије решење ће се залагати Филиповић, јесте и асфалтирање прилазног дела пута до гробља.

За крај није згорег ни подсећање, „наш“, председник државе, народу се представљао као легалиста, то чини и данас, али без жеље и намере да на своја леђа преузме ве-

Зашто у православном храму, на сахрани владике Саве Шумадијског, Зоран Ђинђић пали белу а не воскану свећу

ћи део одговорности за све проблеме у којима се још једном, а мимо своје воље, нашао српски народ, а што је Војислав Коштуница ако је заиста легалиста како тврди, у обавези да учини и на тај начин преузме макар моралну одговорност, за оно што нам се данас дешава. Српски народ, пре свега гласао је за њега, а не за пиштолјеросе Ђинђића и Батићеве бандитосе, није народ гласао ни за последњег СПС-овог градоначелника Београда, као ни за бившег потпредседника владе, познатијег као „Лутра“.

Јасна Олуић Радовановић

(Анти) српски премијер, таксисте је прошле године саветовао да не поштују грађанске обавезе и да не плаћају порез држави, а данас су таксистима стигли enormни порези, и овако господине Ђинђићу може да изгледа грађанска непослушност али у периоду досовске власти

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Издање приредио:

Општински одбор Лазаревац
Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног
уредника: Марина Рагуш
Помоћник главног и одговорног
уредника: Јасна Олуић

Технички уредник:

Северин Поповић

Техничко уређење и компјутерски
прелом: Саша Радовановић

Лектор: Зорица Илић

Редакција: Момир Марковић,
Наташа Јовановић, Јадранка
Шешељ, Жана Живаљевић,

Александар Вучић, Драгољуб
Стаменковић, Весна Арсић,

Коста Димитријевић, Вељко Дукић,
Весна Марић,

Секретар редакције:

Љиљана Михајловић

Штампа:

“ЕТИКА”, Болеч